

Sentència 10-97 DE 17 DE JUNY DE 1997

Ponent : M.I. Sr. Josep Lluís VÁZQUEZ SOTELO

ANTECEDENTS DE FET

I. RESULTANT: Que el M. Iltre. Tribunal de Corts dictà Sentència en data 2 d'agost de 1.996 en la Causa de referència amb la següent part dispositiva: "FALLEM: que hem de condemnar i condemnem a l'acusat Sergi P.H. com a responsable penalment en el concepte d'autor d'un delictes major de lesions per imprudència, amb la concurrència de la circumstància atenuant de menor de vint-i-un anys d'edat, a la pena de DOS MESOS DE PRESÓ CONDICIONAL, MULTA DE CINQUANTA MIL PESSETES i VUIT MESOS DE RETIRADA DEL PERMÍS DE CONDUIR, així com també al pagament de les despeses processals causades. Com a responsables civils solidaris condemnem l'acusat i la Cia. d'Assegurances Catalana-Occident a abonar a la Caixa Andorrana de Seguretat Social la quantitat de 151.953.- pessetes. Atesa la data del delictes objecte d'aquest sumari, un cop ferma aquesta Sentència s'aplicaran els beneficis de l'indult atorgat en data 7 d'abril de 1.996 per SS.EE. els Coprínceps d'Andorra".

II. RESULTANT: Que contra la Sentència citada s'interposà recurs de Suplicació per la Lletrada Eloïsa ORTEGA MONSANT en representació de l'acusat Sergi P.H., el qual fou admès per haver estat interposat en temps i forma, emplaçant-se les parts, remetent-se la Causa a aquest Tribunal Superior, on s'efectuaren els tràmits propis d'aquesta impugnació, compareixent el MINISTERI FISCAL que s'oposà al recurs.

III. RESULTANT: Que com a fonaments del recurs el recurrent al·lega que el M. Iltre. Tribunal de Corts al dictar la Sentència havia patit un error en l'apreciació de la prova, contemplat com a un dels motius de Suplicació, en l'art. 3 del Decret regulador. En el segon paràgraf del seu escrit d'interposició en realitat no al·lega un nou motiu

sinó que desenvolupa i insisteix en l'error de fet plantejat en el primer paràgraf. El recurrent entén que el M. Iltre. Tribunal de Corts no ha apreciat amb claredat com es produïren els fets, sostenint que (tal com quedà palès en les declaracions en el Judici i davant el Batlle instructor) la causa principal de l'accident fou la pèrdua de control del vehicle per part de l'acusat, que no circulava a una velocitat excessiva sinó que circulava a una velocitat de 70K/h. D'altra banda l'acusat no conduïa de manera negligent ni imprudent sinó que era plenament conscient que estava al volant d'un vehicle, donant un resultat negatiu a la prova d'alcoholèmia. Data que s'ha de valorar especialment si es té en compte la seva edat, i el dia i l'hora en que es produí l'accident (2,20h. de la nit del dissabte). Per les circumstàncies que concorren sosté que la pena imposada resulta excessiva, sol·licitant la defensa la reducció de la pena imposant-li 40.000.- pts de multa i un advertiment, modificant en aquest sentit la sentència recorreguda; peticions en les quals insistí i amb els mateixos fonaments en el tràmit de la Vista del recurs.

IV. RESULTANT: Que el Mgfc. MINISTERI FISCAL s'oposà al recurs. L'accident es produí única i exclusivament per la conducció negligent, antireglamentària i absolutament imprudent de l'acusat recurrent, el qual, amb un excés de velocitat provat, velocitat totalment inadequada al traçat de la calçada, perdé el control del vehicle que conduïa, col·lisionant contra la barana de protecció, rebotant i quedant bolcat en la meitat del carril contrari al del seu sentit de circulació, ocasionant-se lesions per als seus ocupants. Per tot, el MINISTERI FISCAL, considera que la pena és adequada i la Sentència del M. Iltre. Tribunal de Corts totalment ajustada a dret, sol·licitant la seva íntegra confirmació. Plantejament amb el que insistí en el tràmit d'al·legacions de la Vista, on afegí que hi ha constància en la Causa que "l'acusat abans de l'accident es divertia fent derrapades". Demostrant ser persona molt irresponsable quan es troba al volant d'un vehicle. Senyalant que la retirada del permís de conduir es fonamental, a fi que reflexioni, raons per les quals insistí en sol·licitar la confirmació de la sentència.

FONAMENTS DE DRET

I. CONSIDERANT: Que el recurs de Suplicació formulat per l'acusat, encara que planteja i es fonamenta formalment en error provatori en el que es diu va incórrer la

Sentència, en realitat té com a contingut una petició de reducció de les penes imposades per la Sentència, que el recurrent considera excessives en atenció a les circumstàncies personals de l'acusat, que estima no han estat suficientment valorades pel Tribunal, interessant una rebaixa en l'import de la multa i la substitució de la privació temporal del permís de conduir per un advertiment.

II. CONSIDERANT: Que per a resoldre sobre l'indicat motiu del recurs s'ha de tenir en compte el fet provat del que parteix la Sentència, el qual no ha estat contradit en el recurs i per tant ha de ser respectat consistent en: el processat, nascut el 6 de febrer de 1.976, sense antecedents penals, sobre les 2,20 hores del dia 5 d'agost de 1.995 conduïa el vehicle Renault 21 propietat de la seva mare, en direcció La Massana-Ordino, i a l'arribar a l'edifici del Comú de la Massana, on la velocitat està limitada a 40K/h, i lloc on la carretera fa una corba de gir a l'esquerra, degut a que l'acusat circulava a una velocitat de 80K/h, perdé el control del vehicle i fou a xocar contra una barana protectora situada al costat dret, sent projectat per efecte del xoc vers l'esquerra de la calçada i bolcant en la meitat del carril del sentit contrari de circulació. A conseqüència de l'accident els ocupants del vehicle Jordi R.M., Abel P.F. i Joan B.V. resultaren amb lesions de les que tardaren en curar 90 dies, 45 dies i 23 dies, respectivament, perjudicats que segons afirma la Sentència renunciaren a reclamar indemnitzacions.

III. CONSIDERANT: Que la Sentència defineix els fets provats com a constitutius d'un delictes de l'art. 197 del Codi Penal, segons ja havia qualificat el MINISTERI FISCAL, delictes pel qual està prevista una pena de presó no superior a dos anys i un mes, corresponent al fet comès per imprudència o negligència que causi lesions que tardin en curar més de 90 dies. Dins d'aquest límit temporal de la presó, la sentència sols imposa dos mesos i ho fa com a temps de "presó condicional" quan l'acusació sol·licitava fossin de "presó ferma". En quant a aquesta pena en lloc d'atribuir a la Sentència un especial rigor se li ha de proclamar la seva especial benignitat en la que ha tingut en compte, sense dubtes, les circumstàncies de l'acusat: jove menor de vint-i-un anys i sense antecedents penals. Ara bé, el delictes definit pot portar unides com a penes accessòries les de multa i privació del permís de conduir, temporal o definitiva (art. 37 del C.P). Ja que es tracta d'una presó de no compliment en establiment penitenciari,

la Sentència ha imposat la pena de multa de 50.000.- pts així com la privació del permís de conduir per 8 mesos.

El recurrent pretén que la multa es redueixi rebaixant-la simbòlicament a 10.000.- pts, sense que es vegi cap raó convincent per a fer-ho, ja que no es pot considerar desproporcionada a les greus conseqüències dels fets, pel que s'ha de mantenir per tal que de la condemna en derivi una mínima prevenció pel successiu.

IV. CONSIDERANT: Que l'altra petició realitzada pel recurrent es que la pena accessòria de privació del permís de conduir per un termini de 8 mesos sigui substituït per una amonestació o "advertiment". A aquesta petició no s'hi pot accedir perquè a més de no estar prevista com a pena accessòria equivalent a l'establerta en la sentència, aquell advertiment no tindria el sentit exemplaritzador que han de tenir les sancions penals, que s'ha d'adequar en lo possible a la persona de l'acusat i al fet delictiu comès. Tractant-se d'un accident greu de circulació, que ocasionà greus conseqüències als tres ocupants del vehicle i que pogué ocasionar danys i conseqüències molt més greus, s'arriba a la conclusió que la sanció adequada als fets és la privació del permís de conduir, com encertadament ha fet la sentència. Únicament tenint en compte de nou les circumstàncies personals de l'acusat (no antecedents penals i la seva minoria d'edat) sumada a l'haver estat indemnitzats els tres ocupants del vehicle (que han renunciat a tota indemnització, com diu la sentència) és possible acordar una reducció prudent d'aquella retirada, substituint la de 8 mesos que establí el fallo per la de 6 mesos, que es considera proporcionada i suficient.

V. CONSIDERANT: Que per l'exposat procedeix revocar la Sentència solament en el punt relatiu a la privació del permís de conduir, que quedarà limitat a 6 mesos en lloc dels 8 mesos que establí la sentència, confirmant-se tot el restant de la mateixa.

Vistes la Constitució, El Codi Penal, el Codi de Procediment Penal, la jurisprudència d'aplicació, així com els Usos i Costums i altres fonts del Dret del Principat d'Andorra,

La Sala Penal del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra,

D E C I D I M

1.-Estimar parcialment el recurs de Suplicació interposat per Sergi P.H., contra la Sentència del M. Iltre. Tribunal de Corts de data 2 d'agost de 1.996.

2.- Revoquem la Sentència solament en el punt de la pena accessòria de privació temporal del permís de conduir a Sergi P.H., que s'imposa pel termini de SIS MESOS.

3.- Es confirma íntegrament el restant de la Sentència recorreguda, que imposa a Sergi P.H. una multa de CINQUANTA MIL PESSETES i dos mesos de presó condicional.

4.- Se'l condemna al pagament de les costes processals devengades.

5.- Manem que la Causa sigui retornada al M. Iltre. Tribunal de Corts, amb certificació de la present Sentència, per al seu compliment i execució.

Així, per aquesta nostra sentència, definitivament jutjant, ho manem i signem.